

03-10-2020

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ἔστι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Χρηστότητα ἐκδιδασχθεῖς, καὶ
νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν
ιεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἦντλη-
σας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ
ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,
τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερο-
μάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα Πατρί...

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην πιστοὶ
τιμήσωμεν, Διονύσιον ὕμνοις αὐτόν
γεραίροντες, ὡς πολιοῦχον Ἀθηνῶν
καὶ ἀντιλήπτορα, ὡς σοφὸν ὑφηγη-
τὴν, καὶ σαφῆ ἐρμηνευτὴν τῆς ἄνω
μυσταγωγίας, καὶ ὡς εὐχαῖς αὐτοῦ
πᾶσιν, ἡμῖν δωροῦντα τό μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος,
χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προ-
στρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμα-
στε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τε-
κοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου
καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων,
καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τοῦ Παύλου τῶν ἐθνῶν, δι-
δασκάλου καὶ μύστου, ἐγένου μα-
θητῆς, καὶ συγκηρυξ ἐν πίστει, τὴν
πόλιν σου κατείδωλον, οὔσαν
πᾶσαν ἐφώτισας, καὶ ἀνείλκυσας,
ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας, τοῖς δι-
δάγμασι, τοῖς σοῖς ἐνθέως
ἀγρεύων, σοφὲ Διονύσιε.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Θεοτο-
κίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα
πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ
μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ κα-
ταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ

προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

*Μετὰ τὴν β' Σπυρολογίαν,
ᾠχος δ'.*

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ λαμπροῦ ἐπέλαμψε Διονυσίου, ἡ λαμπὰ καὶ εὖσημος, καὶ φωτοφόρος ἑορτή, τὰς διανοίας αὐγάζουσα, τῶν ἐκτελούντων αὐτὴν μετὰ πίστεως.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὁ παντὶ ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται, ὄν οὐδεὶς τεθέαται, διὰ σοῦ ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς βροτοῖς προσωμίλησεν· ἀνθ' ὧν σε πάντες, ἀγνή μακαρίζομεν.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
ᾠχος δ'.*

Ταχὺ προκατάλαβε.

σοφὴ Διονύσιε ὡς ποιμενάρχης Χριστοῦ, καὶ Μάρτυς παρίστασαι αὐτοῦ τῷ θρόνῳ φωτὶ, ἀρρήτῳ λαμπόμενος· ἔπαρον οὖν τὰς χεῖρας, καὶ ἡμῶν ὑπερεύχου, ἵλεων τὸν Δεσπότην, ἐργαζόμενος πᾶσι, τοῖς ὡς Θεὸν αὐτὸν ὁμολογοῦσι καὶ σέβουσι.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...
Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε, λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

*Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Ἀντίφωνον Α'.*

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. *(δ΄)*

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. *(δ΄)*

Δόξα.

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωονίαν.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. *(δ΄)*

Σπῆχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὁσιοὶ σου ἀγαλλιάσονται.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
ᾠχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς

ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ

τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Ἱεραρχῶν τὸ καύχημα, καὶ κλέος τῶν Μαρτύρων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρα, καὶ πρέσβυν θερμότατον τῆς οἰκουμένης, τῶν Ἀθηνῶν τὸ σέμνωμα, συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, σοφὲ Διονύσιε, ἐπιτελοῦντες ἐν πίστει τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Σώσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

Υγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Υγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ᾠ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

καὶ τοῦ Ἁγίου

ᾠδὴ α' ᾠχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας

Σπῆχ. **Α**γίε τοῦ Θεοῦ πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθεῖς, τῷ τῶν οὐρανίων, Διονύσιε θεατῆ, οὐράνιος μύστης παραυτίκα, καὶ θεηγόρος ἐχρημάτισας.

Σπῆχ. **Α**γίε τοῦ Θεοῦ πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ χάριτι θεία καταυγασθεῖς, καταύγασσον Μάκαρ, τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχάς, τὰς σὰς συνιέναι θεοπνεύστους, διδασκαλίας Διονύσιε.

Δόξα Πατρί...

Νοὸς καθαρότητι καὶ ψυχῆς, τῶν ἐπουρανίων διακόσμων τὰς ἀστραπάς, μαθεῖν ἠξιώθης καὶ τὰς τούτων, χοροστασίας ἰδεῖν Διονύσιε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Νυμφῶν φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ νοῦν, σαρκώσεως ὠφθης, τοῦ τῶν ὄλων Δημιουργοῦ, ἐκ σοῦ τὴν σάρκα Θεομητορ, τὴν ἡμετέραν ἠμφιάσατο.

ᾠδὴ γ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ' ᾠχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός.

Ὀυρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ

ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν Ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιάις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον, τῶν Ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ἦδὴ γ'. Τοῦ Ἀγίου

Ἦχος πλ. δ' Οὐρανίας ἀψίδος.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεραρθεῖς Ὅσιε, τῶν ὑπερκοσμίων τὰς τάξεις καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς λαμπρότητας, ὑψηγορίαις τῶν λόγων, καὶ πανσόφοις φράσεσι, πᾶσιν ἐτράνωσας.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεῖς Ἐνδοξε, τὴν τῶν ὀνομάτων τῶν θείων, πᾶσαν ἀνάπτυξιν, ἐθεολόγησας, Τριαδικὸς θεολόγος, γεγονὼς τῇ χάριτι, θεομακάριστε.

Δόξα Πατρί...

Νεκρωθεῖς τοῖς παροῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι, καὶ φιλοσοφία συντόμως ἐγγυμνασάμενος, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ζωοποιῶν χαρισμάτων, θεοφόρον ὄργανον, Πάτερ γένησαι.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Γεωργία Παρθένε, τοῦ πανουργοῦ Πνεύματος, σῶμα τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων ἐκαρποφόρησας, ἐν ᾧ κατέκρινε, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ ζωὴν ἐπήγασε, τὴν αἰωνίζουσαν.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς ἀληθῶς, τὰ θεῖα μυστήρια, ἐκδιδάσκεις τῷ Πνεύματι· Καὶ φωτισθεῖς τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως,

τάς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, τρανώς διεσάφησας· ὄθεν καί τῷ κόσμῳ, νοητῶς καταλείψας, τὰ θεῖά σου δόγματα, κατεφώτισας ἅπαντα, Ἱερομύστα Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...**Θεοτοκίον**

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώπτουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεισιν, τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἧν Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντι, Ἀποστόλῳ Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίστης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας πρὶν καθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων ἀρεταῖς χρηματίσας, ὁ μέγας Διονύσιος πᾶσαν, ὡς ὑπόπτερος, ἐμυήθη τὸν νοῦν τὴν οὐράνιον γνῶσιν· διὸ ἄσμασιν, ὡς Ἄγγελον τιμήσωμεν,

βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ γνοὺς Χριστὸν διὰ Παύλου· χαῖρε, πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ἐπιστρέψας.

Χαῖρε, πολυθέου σκηνηῆς ὀλετήριον· χαῖρε, θεογνώστου βουλήσ σκοπευτήριον.

Χαῖρε, βίβλος θεοχάρακτος, μυστηρίων θησαυρέ· χαῖρε πίναξ θεομόρφωτε, καὶ διόπτρα οὐρανοῦ.

Χαῖρε, ὅτι τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου κατείδες· χαῖρε, ὅτι προθύμως δι' αὐτὸν σφαγιάζη.

Χαῖρε, πηγὴ βλυστάνουσα ἄφεισιν· χαῖρε, ῥανὶς κοιλαίνουσα ἄνοιαν.

Χαῖρε, ὁδὸς ἀπλανῆς σωτηρίας· χαῖρε, φραγμὸς ἀσεβῶν παροδίας.

Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

Συναξάριον

Τῆ Γ' τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχοι

Τέμνη κεφαλὴν· καὶ τὸ λοιπὸν ὡς μέγα!

Ἄρας γὰρ αὐτήν, Διονύσιε τρέχεις.

Τμηθεὶς Διονύσιε τρίτη κεφαλὴν θέες αἴρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ρουστικοῦ καὶ Ἐλευθερίου, μαθητῶν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου. **Στίχοι**

Ἐλευθέριον καὶ Ῥουστικὸν τὸ ξίφος,

Ἐλευθέρους τίθησι καὶ τῶν γῆινων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Δαμάριδος τῆς Ἀθηναίας.

Στίχοι

Ἄγνωστον Θεόν, τὸν Χριστὸν διὰ Παύλου,

Δάμαρις γνοῦσα, πιστῶς αὐτῷ προσῆλθε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στίχοι

Κτίστη σέβας δοὺς Θεόκτιστος, οὐ κτίσει,

Χαίρων κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν φέρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὀκτὼ Μαρτύρων· Φαύστου, Γαΐου, Πέτρου, Παύλου, Εὐσεβίου, Χαιρήμωνος καὶ ἐτέρων δύο.

Στίχοι

Διονύσιος σὺν συνάθλων ὀκτάδι, Ζόφου μεταστάς, φωτὸς οἰκεῖ χωρίον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεαγένους.

Στίχοι

Ὡς ἦλθεν ἐν χρῶ τῆς πυρᾶς Θεαγένης,

Εἰσῆλθεν αὐτὴν οὐ ταραχθεὶς τῆ θέα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοτέκνου.

Στίχοι

«Ἄπαξ ἐλεύσθη» καὶ Θεότεκνος λέγει,

Ὡς Παῦλος εἶπε, πρὸς Κορινθίους γράφων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, Ἀδαύκτου.

Στίχοι

Εἶπει θανῶν, Ἄδαυκτε Μάρτυς Κυρίου,

Σὺν Μάρτυσι ζῆς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, Ἐπισκόπου Καισαρείας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος δ'.

ὠδὴ α'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεῦματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ὠδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

ὠδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὠδὴ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ὠδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ὠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὠδὴ η'

Σπῆχ. **Α**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως

Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ὅ**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. ὠδὴ θ'.

Ἀπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον

ᾠχος β' . Τοῖς Μαθηταῖς

Τῶ Παύλω Διονύσιε, τῶ κλεινῶ κορυφαίῳ, μαθητευθεὶς πανόλβιε, ὑπ' αὐτοῦ ἐμυήθης, τῶν ἀποκρύφων τὴν γνῶσιν· ὅθεν σε καὶ λαμπτήρα, τῇ Ἐκκλησίᾳ τίθησιν, Ἀθηνῶν προχειρίσας, τῆς εὐσεβοῦς, Ἱεράρχην πόλεως, ἦν φυλάττοις, ὀρθοδοξοῦσαν πάνσοφε, σαῖς εὐχαῖς θεοκῆρυξ.

Θεοτοκίον

Εν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, Παναγία Παρθένε, παρῆν ὁ Διονύσιος, σὺν τῷ Ἱεροθέῳ, καὶ Τιμοθέῳ τῷ θείῳ, ἅμα τοῖς Ἀποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ἄδοντες, πρόσφορον τῇ σῇ μνήμῃ· μεθ' ὧν καὶ νῦν, πᾶσα γλῶσσα βρότειος ἀνυμνεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, καὶ τοῦ κόσμου προστάτιν.

ΑΙΝΟΙ . ᾠχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἰδυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τοὺς Αἴνους,

*Σπχηρὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ
τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος.*

ᾠχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αγκίστρω τῆς χάριτος σοφῶς, ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος, δημηγορήσας ἐζώγησεν, Ἱεροφάντορα, καὶ τῶν ἀπορρήτων, θεωρὸν εἰργάσατο, σὲ σκεῦος ἐκλογῆς θεασάμενος, μεθ' οὗ δυσώπησον, θεορῆμον Διονύσιε, τοῦ σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὕμνουντας σε.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αγκίστρω τῆς χάριτος σοφῶς, ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος, δημηγορήσας ἐζώγησεν, Ἱεροφάντορα, καὶ τῶν ἀπορρήτων, θεωρὸν εἰργάσατο, σὲ σκεῦος ἐκλογῆς θεασάμενος, μεθ' οὗ δυσώπησον, θεορῆμον Διονύσιε, τοῦ σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὕμνουντας σε.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αγγέλοις ὁμότιμον τὸν νοῦν, Πάτερ Διονύσιε, δι' ἀρετῆς ἐργασάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, τῆς ἱεραρχίας, εὐταξίαν πάνσοφε, ἐν βίβλοις ἱεροῖς ἀνιστόρησας, καθ' ἣν ἐρρύθμισας, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, οὐρανίων, τὰς τάξεις μιμούμενος.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εμφιλοσοφώτατα Θεῷ μάκαρ Διονύσιε, ὡς δυνατὸν ὁμοιούμενος, τῶν ὀνομάτων σύ, μυστικῶς τῶν θείων, εὐσεβῶς ἐξήπλωσας, τὴν ἔνθεον θεόφρον ἀνάπτυξιν, ἐνώσει κρείττονι, μνηθεὶς τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν,

καὶ μνήσας, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος πλ. δ' υ

Εν Ἱερεῦσι καὶ Μάρτυσι διαπρέφας, παμμακάριστε Διονύσιε, καὶ τῷ Χριστῷ ἐν ἑκατέροις εὐαρεστήσας, τῆς ἐν οὐρανοῖς ἀκηράτου δόξης καὶ λαμπρότητος μετείληφας· κάτω δέ καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἐγκοσμίοις γεγαίρει τὴν μνήμην σου· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν τόν Θεόν, αὐτόν ἰκέτευε, τὴν σοῖς γενεθλίοις ἐγκαυχωμένην πόλιν, διασώζεσθαι ἀλώβητον.

Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη

Ἦχος πλ. δ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Άγιος ὁ Θεός,

Άγιος Ἰσχυρός,

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον ᾠχὸς δ'

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς, καὶ
νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν
ιεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντηλη-
σας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ
ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,
τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερο-
μάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχὸς β'

Στίχ. **Εὐλόγει** ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Εὐλόγει**, ἡ ψυχὴ μου,
τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. **Κύριος** ἐν τῷ οὐρανῷ
ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. **Εὐλογεῖτε** τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχὸς β'

Στίχ. **Λ**ΐνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως
ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μακάριος**, οὗ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς
τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ** νῦν...

Ο μονογενής Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος δ'

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἦντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,, (*ὁ β' χορὸς*) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος δ'

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἦντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην πιστοὶ τιμήσωμεν, Διονύσιον ὕμνοις αὐτὸν γεραίροντες, ὡς πολιοῦχον Ἀθηνῶν καὶ ἀντιλήπτορα, ὡς σοφὸν ὑφηγητὴν, καὶ σαφῆ ἐρμηνευτὴν τῆς ἄνω μυσταγωγίας, καὶ ὡς εὐχαῖς αὐτοῦ πᾶσιν, ἡμῖν δωροῦντα τό μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάκιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (*γ'*)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Προκείμενον. Ὅχος βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ
Σπῆχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα
καινόν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
Ἀνάγνωσμα (ιζ' 16-34)

Ἄδελφοί, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντι κατείδωλον οὔσαν τὴν πόλιν. Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στοϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο αὐτοῖς. Ἐπιλαβόμενοι τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον λέγοντες· Δυνάμεθα γινῶναι τίς ἢ καινὴ αὐτῆ ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ; Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γινῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον. Σταθεῖς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα

ὑμῶν εὔρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὅν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τις, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα· ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὔροιεν, καί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν, διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ

ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἄρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ἄλληλούϊα. (γ') ἤχος α'.

Οὶ ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Σπῆχ. **Ὅ**τι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἄλληλούϊα.

ἤχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ἤχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.*